

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/44/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419010270
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6419010270.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., v trestnej veci obžalovaného O. N., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 16. júla 2020, konajúc o odvolaní obžalovaného a poškodeného L. M. voči rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/38/2019 zo dňa 05.05.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného O. N. a poškodeného L. M. ako nedôvodné z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom senátu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/38/2019 zo dňa 05.05.2020 bol

obžalovaný O. N. uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 10.07.2018 v čase okolo 20.00 h až 20.30 h v R. D. C., na ulici C., v blízkosti pohostinstva „X.“ pod vplyvom alkoholu po predchádzajúcom vzájomnom konflikte fyzicky napadol L. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. D. C., D.. O. Z. XXX/X, a to tak, že ho zozadu 1x udril do hlavy, v dôsledku čoho tento spadol na zem a následne ho viac ako 1x kopol do oblasti hlavy, pričom mu týmto spôsobil viaceré zranenia, a to otvorenú trieštivú zlomeninu s posunom úlomkov tela sánky vpravo a zlomeninu kĺbového výbežku sánky vľavo s nutnosťou operačnej liečby, ktoré zranenia si vyžiadali reálnu práceneschopnosť odo dňa 10.07.2018 do dňa 23.08.2018, pričom doba liečenia a práceneschopnosti bola znalcom stanovená minimálne v trvaní 6-8 týždňov.

Za to bol obžalovaný O. N. odsúdený podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v spojitosti s § 41 ods. 1 Tr. zák., v spojení s § 36 písm. j/ Tr. zák., § 37 písm. h/, 38 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému L. M., nar. X.X.XXXX, trvale bytom R. D. C., D.. O. Z. XXX/X, škodu vo výške 3.192,-Eur, poškodenému Všeobecná zdravotná poisťovňa a. s., so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava, pobočka Banská Bystrica, škodu vo výške 4.437,01,-Eur a poškodenému Sociálna poisťovňa, Ul. 29. Augusta 8-10, pobočka Žiar nad Hronom, škodu vo výške 128,80,-Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného L. M., nar. X.X.XXXX, trvale bytom R. D. C., D.. O. Z. XXX/X so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný, a to do výroku o vine aj trestu a toto následne písomne zdôvodnil podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 29.05.2020. V zákonnej lehote podal odvolanie aj poškodený L. M., a to do výroku o náhrade škody.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že sa vo veci necíti byť vinným. Namietal, že v prípravnom konaní bol produkovaný celý rad procesných chýb, ktoré ovplyvnili celý priebeh prípravného konania v jeho neprospech. Akcentoval, že vec nebola po prijatí trestného oznámenia dokumentovaná vecne príslušným policajtom, ktorým je podľa § 10 ods. 8 písm. a) Tr. por. vyšetrovateľ Policajného zboru. Trestné stíhanie vo veci bolo začaté vecne nepríslušným policajtom až 12.8.2018 a až po 4 mesiacoch dňa 07.11.2018 bola vec postúpená príslušnému vyšetrovateľovi PZ odboru kriminálnej polície OR PZ Žiar nad Hronom. Uviedol, že v dôsledku uvedeného nebol riadne ustálený okruh osôb, ktoré sa v inkriminovanom čase nachádzali na mieste činu, nebola vykonaná podrobná obhliadka miesta činu, neboli zaistené žiadne stopy, nebola zaistená obuv a ani šatstvo podozrivých osôb, pre účely zisťovania a skúmania biologických stôp analýzou DNA. Ďalej namietal, že svedkom počas ich výsluchov bol vyšetrovateľom PZ nezákonným spôsobom prehrávaný kamerový záznam snímajúci exteriér pohostinstva, ktorý podľa jeho názoru poslúžil na ovplyvnenie výpovedí svedkov v jeho neprospech. Kamerový záznam, ktorý bol prehrávaný svedkom podlieha právnomu režimu podľa § 69 Tr. por. Vyšetrovateľ PZ podľa obžalovaného nezákonne postupoval aj pri výsluchoch kľúčových svedkov, ktorých oboznamoval s výpoveďami iných svedkov. Akcentoval, že vyšetrovateľ PZ mal k dispozícii mnohé iné dôkazné prostriedky, použitím ktorých mohol objektívne a zákonne zisťovať skutkový stav. Opoznavanie osôb mohol vykonať prostredníctvom rekognícií, a to za použitia vhodných figurantov, alebo za pomoci fotografií. Taktiež rozpory vo výpovediach mali byť odstraňované za pomoci konfrontácií. Vzhľadom na uvedené uviedol, že obsah výpovedí svedkov v konaní pred súdom bol už ovplyvnený nezákonným postupom z prípravného konania. Namietal výpoveď svedka U. W. a poškodeného L. M., ktoré považoval za nedôveryhodné. Podľa jeho názoru nebolo dokazané, že poškodenému ublížil práve on. Ďalej poukázal na výpoveď svedka W. C., ako aj skutočnosť, že opakovane žiadal o vypočutie svedka D. C., časníčky z pohostinstva "R.", aj v konaní pred súdom, avšak jeho návrhy boli zamietnuté. Dôvodil, že táto svedkyňa (D. C.) mohla potvrdiť, že poškodený aj v tomto pohostinstve prišiel do konfliktu so zákazníkmi, v dôsledku čoho ich odmietla obslúžiť a následne mal po nej poškodený hodiť pivový pohár. V závere akcentoval, že bol odsúdený na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu a dôkazov zadovážených nezákonným postupom polície a nesprávnym vyhodnotením vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní. Uviedol, že je riadne zamestnaný a je jediným živiteľom rodiny. Navrhol, aby bol napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušený a vec vrátená okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Poškodený vo svojom odvolaní, ktoré podal do výroku o náhrade škody namietal, že prvostupňový súd bol povinný vyhovieť v celom rozsahu ním uplatňovanému nároku na náhradu škody v predmetnom trestnom konaní, a to vzhľadom na to, že tento si uplatnil v zákonnej lehote (t.j. v priebehu vyšetrovania vedeného na Okresnom riaditeľstve PZ v Žiari nad Hronom, odbor kriminálnej polície), ako aj vzhľadom na to, že na základe ním predložených podkladov bol dostatočným spôsobom ním uplatnený nárok na náhradu škody preukázaný, a to čo do dôvodu, ako aj do jeho výšky. Mal za to, že dotknutým postupom zo strany okresného súdu, ktorým odkázal jeho osobu ako osobu poškodeného vo vzťahu k ním uplatnenej škody na civilný proces došlo k porušeniu práv jeho osoby, ako osoby poškodenej priznaných v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako aj aktuálne už účinného zákona č. 274/2017 Z. z. o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Namietal, že z predloženého Potvrdenia o výške príjmu jeho osoby zo strany zamestnávateľa a Potvrdenia o nemocenských dávkach vyplatených jeho osobe zo strany Sociálnej poisťovne jednoznačne vyplýva existencia predmetného nároku, ako aj jeho konkrétna výška t.j. suma vo výške 1.036,26 Eur. V dôsledku protiprávneho konania obžalovaného mu vznikli aj účelné náklady spojené s právnym zastupovaním jeho osoby v dotknutom trestnom konaní, a to minimálne v uplatňovanej výške 747,46 Eur. Navrhol, aby odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku vo výroku o náhrade škody a správnosť postupu súdu prvej inštancie a aby napadnutý rozsudok zrušil a zmenil tak, že prizná náhradu škody jeho osoby v predmetnom trestnom konaní na celkovú sumu vo výške 4.975,72 Eur.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Po

postupe v zmysle citovaného ustanovenie krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného a poškodeného nebolo dôvodné.

Podľa § 168 ods. 1 Tr.por. ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si vzájomne odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje i ďalšie výroky, treba odôvodniť i tieto výroky.

V rámci odvolacieho konania bola venovaná dostatočná pozornosť odvolacím námietkam obžalovaného, ktoré však nebolo možné nepovažovať za také, ktoré by viedli k inému meritórnemu rozhodnutiu. Je potrebné uviesť, že s námietkami produkovanými obžalovaným v jeho písomných dôvodoch odvolania sa podstatným spôsobom vysporiadal práve prvostupňový súd pri svojom rozhodovaní, a preto krajský súd v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie rozsudku okresným súdom, najmä na stranách 7 až 10, s ktorým sa stotožnil.

Je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12 Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Krajský súd zdôrazňuje, že súd prvého stupňa prejednávanému prípadu venoval náležitú pozornosť. V rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní dňa 03.09.2019 vykonal výsluch obžalovaného O. N., svedkov L. M. (zároveň poškodeného), U. R., W. N., v zmysle § 264 ods. 1 Tr. por. za účelom odstránenia rozporu oboznámil časť výpovede tohto svedka z prípravného konania zo dňa 08.02.2016, taktiež vykonal výsluch svedka U. W., na hlavnom pojednávaní 14.01.2020 vykonal výsluch svedka W. C., v zmysle § 264 Tr. por. oboznámil obsah zápisnice z prípravného konania tejto svedkyne z 08.03.2019. V zmysle § 270 ods. 2 Tr. por. oboznámil a prehral kamerový záznam na DVD nosiči, podľa § 268 ods. 2 Tr. por. so súhlasom procesných strán prečítal znalecký posudok vypracovaný znalcom O. V. C. A. č. 208/2018, na hlavnom pojednávaní dňa 25.02.2020 v zmysle obsahu ust. § 269 Tr. por. oboznámil obsah listinných dôkazov zadokumentovaných v obsahu spisového materiálu, najmä uplatnený nárok zo Sociálnej poisťovne o náhrade škody, vyčíslenie úhrad za poskytnutú zdravotnú starostlivosť a rozpis jednotlivých výdavkov, potvrdenie o dočasnej PN poškodeného, prepúšťiaciu lekársku správu, správu zamestnávateľa obžalovaného, lustráciu priestupkov a odpis z registra trestov, týkajúci sa jeho osoby. Za splnenia procesných podmienok ust. § 272 ods. 3 Tr. por. na hlavnom pojednávaní dňa 05.05.2020 odmietol vykonanie dôkazu na výsluch svedkyne D. C.. Na základe takto vykonaného dokazovania potom súd prvého stupňa dospel k správnym nielen skutkovým, ale i právnym záverom a správne kvalifikoval konanie obžalovaného ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., keďže ako trestnoprávne zodpovedná osoba napadol iného v úmysle ublížiť mu na zdraví a v priamej príčinnej súvislosti s jeho konaním spôsobil poškodenému L. M. ažkú ujmu na zdraví - zranenia, ktoré ho obmedzovali v obvyklom spôsobe života po dobu 6 až 8 týždňov a taktiež dopustil sa fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtžnosti, tým, že napadol poškodeného a tomuto spôsobil zranenia ťažkého charakteru.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o uložený trest obžalovanému, tento prvostupňový súd ukladal podľa prísnejšieho zo zbiehajúcich sa trestných činov v zmysle § 155 ods. 1 Tr. zák., za ktorý zákon jeho páchatelovi umožňuje uloženie trestu odňatia slobody na štyri až desať rokov. Správne prvostupňový súd zistil okolnosť, ktorá

obžalovanému pri úvahách o druhu a výmere trestu priťažovala, spáchal totiž viac trestných činov (§ 37 písm. h) Tr. zák.). Súd u obžalovaného správne zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., že pred spáchaním činu viedol riadny život. Pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. a keďže išlo o jednočinný súbeh trestných činov prvostupňový správne uložil úhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 ods. 1 Tr. zák.. Správne preto postupoval okresný súd, keď po vyhodnotení všetkých okolností prípadu, spôsobu jeho spáchania, ako aj osoby a pomerov obžalovaného, dospel k záveru, že jedine uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 4 rokov zabezpečí v danom prípade v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu a zároveň obsahuje v primeranom obsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie pred páchaním trestnej činnosti a je postačujúci na nápravu a prevýchovu obžalovaného. Takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ustanovenia § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov. Okresným súdom bol tak obžalovanému uložený trest na samej dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 4 rokov, ktorý krajský súd považoval za primeraný všetkým zákonným hľadiskám, na ktoré bol súd prvého stupňa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu povinný prihliadnuť.

Keďže okresný súd nepochybil ani vo výroku, ktorým podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného zaradil na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, s poukazom na skôr uvedené krajský súd ako súd odvolací o odvolaní podanom obžalovaným, považujúc ho za nedôvodné rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, toto postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Podľa § 46 ods. 3 Tr. por. poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, je tiež oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu; návrh musí poškodený uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. ak podľa výsledku dokazovania nie je podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody alebo ak by bolo treba na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho, súd odkáže poškodeného na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. Poškodeného treba označiť jeho menom a priezviskom, dátumom a miestom narodenia a miestom bydliska. Ak je poškodeným právnická osoba, treba ju označiť jej obchodným menom alebo názvom, sídlom a identifikačným číslom podľa záznamu v obchodnom registri, živnostenskom registri alebo inom registri.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. na civilný proces alebo na konanie pred iným príslušným orgánom odkáže súd poškodeného tiež so zvyškom jeho nároku, ak mu nárok z akéhokoľvek dôvodu prizná len sčasti.

Podľa § 307 ods. 1 písm. c) Tr. por. ak tento zákon neustanovuje inak, rozsudok môže napadnúť odvolaním poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Podľa § 558 ods. 1 Tr. por. o povinnosti na náhradu trov poškodeného a ich sume, ako aj o povinnosti na náhradu trov spojených s výkonom väzby a o povinnosti na náhradu odmeny a hotových výdavkov, ktoré boli uhradené štátom ustanovenému obhajcovi a ustanovenému zástupcovi z radov advokátov podľa § 47 ods. 6, rozhodne po právoplatnosti rozsudku predseda senátu súdu prvého stupňa alebo ním poverený súdny úradník.

Na základe podaného odvolania poškodeného do výroku o náhrade škody, krajský súd preskúmal aj zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku a zistil nasledovné. Poškodený si uplatnil svoj nárok na náhradu škody v prípravnom konaní vo výške 4975,72 Eur, ktorá pozostávala zo sumy 3192,- Eur titulom náhrady za vytrpenú bolesť, určenej O.. V. C., A., znalcom z odboru zdravotníctva v znaleckom posudku č. 208/2018 zo dňa 14.10.2018, zo sumy 1036,26 Eur titulom náhrady ušlého zisku a zo sumy 747,46 Eur titulom právneho zastúpenia v rámci doposiaľ vykonaných vyšetrovacích úkonov.

Je potrebné uviesť, že k vzniknutým zraneniam poškodeného bol v prípravnom konaní vypracovaný znalecký posudok č. 208/2018 zo dňa 14.10.2018 znalcom O.. V. C., A.. znalcom z odboru zdravotníctva, odvetvie súdne lekárstvo, a to výslovne za účelom objektívneho posúdenia mechanizmu vzniku

poranení a zdravotného stavu poškodeného L. M.. Znalec navyše určil aj bodové ohodnotenie poranenia poškodeného podľa zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia ao zmene a doplnení zákona Národnej rady SR č. 273/1994 Z.z., z ktorého následne vychádzal aj prvostupňový súd pri rozhodovaní o výške náhrady škody. Pokiaľ ide o náhradu ušlého zisku pre objektívne rozhodnutie o náhrade škody v prejednávacom prípade, by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré by presiahlo potreby trestného stíhania, a teda by aj konanie podstatne predĺžilo. O "predĺženie trestného stíhania" v zmysle ustanovenia § 288 Tr. por. ide vtedy, ak vykonanie ďalších dôkazov zameraných na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie o nároku poškodeného by bolo v rozpore s predmetom trestného stíhania (§ 1) alebo s ustanovením § 2 ods. 7, ktoré legalizuje právo každého, aby jeho trestná vec bola súdom prejednaná spravodlivo a v primeranej lehote. Pokiaľ ide nárok na náhradu škody titulom právneho zastúpenia krajský súd poukazuje na § 558 ods. 1 Tr. por., v zmysle ktorého o povinnosti na náhradu trov poškodeného rozhoduje predseda senátu prvostupňového súdu až po právoplatnosti rozsudku súdu prvého stupňa. Ak nie sú splnené podmienky na rozhodnutie o trovách poškodeného v trestnom konaní, poškodený ich môže uplatniť spolu so svojím nárokom v civilnom konaní. Keďže výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní nedávali podklad pre výrok o povinnosti obžalovaného nahradiť poškodenému škodu, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, v celom rozsahu, tak ako ju poškodený navrhol, súd rozsudkom obžalovaného zaviazal nahradiť tú časť uplatneného nároku, ktorú zistil ako opodstatnenú, a preto správne poškodeného so zvyškom nároku na náhradu škody v súlade s ustanovením § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal na civilný proces.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody krajský súd odvolanie obžalovaného a poškodeného v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Z týchto dôvodov preto krajský súd vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.